

מרכוס מרים כוס

אם מקוראי דבר נמנע בשבועות האחרון נים התענוג לקרוא את מדורו האישי המאלף של **יואל מרכוס**, דברים בגו, כנראה שיש דברים בגו. בקרוב עומד מרכוס לשאת לאשה את **ניצה שפירא** עורכת דין בת 28.

מרכוס

למכרו של העיר תנאי כזו השיער תהיה זו הפתעה. שכן יואל, שנכונה כבר בעת בחייה נשואי, פנט שיהיה נשוי **לאורה לוי** טה, היה יודע כי מי שחושש מאוד מי נשואי, בשנים האחרונות ניהל יואל שני רומנים ממש. כיום וידועים, אך נמנע תמיד ברגע האחרון מלעבור את סף החנויות בהן מוכר רים טבעות קידושין. אך נראה שהיו דברים בגו גם בהחלטתו להכנס שוב לעול הנשואין. בימים אלה עומד להקבע מי יהיה כתוב הבא של דבר בפאר רים. יואל סבור שהמשרה מגיעה לו, בשל שותפו הרבים בשנים האחרונות לצמרת ה' בטחוניסטית. נראה שהחלטתו המהירה ל' הינשא נבעה מסיבה זו.

על מישור החוק

אייאפשר לכעוס יותר מדי על שוטרי משטרת תל-אביב, על שאינם מצליחים תמיד לבלות עבירות ופשעים המתרחשים במחוז. יש להם בעיות חמורות לא פחות, בתוך תחנות המשטרה, שגם בהן אינם מצליחים תמיד להעניש את האשמים.

הנה, למשל, מה שאירע לאחרונה במשטרת מחוז תל-אביב. אחד מקציני המשטרה היה מסורים ביותר, שבין שאר תפקידיו היה ממונה על שמירת המוסר של אורחי העיר, התאנה לא מכבר באשה יפה ובלונדית, ש' צבדה כפקידה במשרדו של עורך-דין. איש לא יכול היה לגנות את אותו קצין משטרה, על שרצה להיות תמיד קרוב ל' אהובת-ליבו, ולכן השיג לה משרה במטה מחוז תל-אביב. כיאות לאדם במעמדו, לא העיז הקצין להתעלס בחברת ידידתו במש' רדיה-משטרה, עזיף לעשות זאת בדירתה שבבנות-ים, אבל רק בשעות שבעלה, נהג באחד הקאופרטיבים לתחבורה, עבד. אלא שלרוץ מולו של אותו קצין, היו לו במשטרה חברים שלא ראו בעין טובה את הצלחתו הגברית. אותם חברים סברו,

על כל הצולאט

רחל מרחלת

המגבית ויהודית

למגבית היהודית המאוחדת בארצות-הברית, היתה בשנה האחרונה כל ההצדקה לשנות את שמה למגבית 'יהודית מזרחי' המאוחדת. כי ב'14' החודשים בהם שיהיה מי שהיתה מלכת המים הישראלית לשנת 1959, ומלכת היופי לשנת 1962, בארצות-הברית, נאספו כ'40' אחוז מהכנסות המגבית, באסיפות בהן השתתפה יהודית. אחרי שהשתתפה בתחרות מיס-תבל, היתה יהודית צריכה לחזור לארץ, אלא שהחווה שלה עם המגבית חודש שלוש פעמים. יהודית לא עבדה כל הזמן רק עבור המגבית. היא החלה לעבוד כדוגמנית צילום, כמשכורת של 70 דולאר לשעה, וצילומיה עומדים להתפרסם בעתוני האופנה הנוצעים באזור ווג. את אלפיים וחמש מאות הדולארים שהרוויחה בעבודתה כדוגמנית, הוציאה יהודית לרכישת פרחת מינק יקרה.

תוך תקופת שהיתה בארצות-הברית, הספיקה יהודית לרכוש לה שם כהברה הגניורוקית. כשהעיתונים הזכירו את שמה, הוסיפו לה תמיד את התואר „גרטה גרבו הישראלית“, בשל הרמיון שמצאו בינה לבין כוכבת העבר. **מייק פדמן**, יועצו היהודי של נשיא ארצות-הברית **ג'ון קנדי**, אף הזמין איתה לביקור בבית הלבן, שם נפגשה לשיחה של עשר דקות עם הנשיא, מה שמראה ש**שמועין פרס** אינו הישראלי היחיד שבחלקו נפלה זכות גדולה זו.

מארגני תחרות בחירת מיס תבל במיאמי ביץ', הזמינו אותה להשתתף השנה בתחרות פעם נוספת, בנוסף לנציגת ישראל **שריף איברהים**. הציעו לה להופיע כמועמדת מיוחדת מטעם מארגני התחרות, אלא שיהודית דחתה את ההצעה, כשם שדחתה הצעה להשתתף כנציגת ישראל בתחרות על בחירת מלכת האומות המאוחדות, שנערכה בפאלמה דה מאיורקה. אין לי עצבים יותר לתחרויות יופי, אני שבעה מזה“ אמרה יהודית.

מה שברור הוא, שגם אותה הציפו שפע הצעות נשואין מצד מיליונרים צעירים. יהודית דחתה את כולם. בכלל יש לה דעה שלילית על הגברים האמריקאים. הם תינוקים, מפונקים וחלשים בהשוואה לישראלים. יש להם הכל ולכן אינם צריכים לדאוג. אלא שלמרות זאת מופיעה יהודית לאחרונה בחברתו של מילי-ארדו יהודי צעיר, בשם **הרברט כהן**. הם הכירו זה את זה, שעה שהרברט עמד לחנוך את משרדיו החדשים, התופסים את כל הקומה הא' שבבנין האמפיר סטיט בניו-יורק. תחילה חשב

הרברט ויהודית

בילויי הביילויים

הסגירות דובק, התאכטן במלון שרתון בתל-אביב. את שיחות הסלפון העסקיות שהגיעו אליה, העבירה סלפונאית צעירה של המלון, **דינה סולוניאק**, 25. נראה שהעסק עם הסלפונאית עניין את פראג' יותר מהעסקים הסלפוניים, ואולי מתוך דאגה לגיזרתה ה' צרה — הזמין אותה לארוחת ערב.

איכשהו נודע העניין לדמות ידועה בחיי היליה של תל-אביב והסביבה, לא היה **זאב** („דוקי“ **מאירוביץ**). 57, דוקי, מצאי צאי הביילויים של ראשון-לציון התפרסם עוד בימי המנדט בחיבתו המיוחדת למתיחות. בגלל אחת ממתחות אלה נדבק אליו ה' כינוי דוקי: היה זה כאשר נטל פועלת ערביה באחד הפרדסים, ואחרי שהציג את עצמו כדוקטור מאירוביץ, ערך לה בדיקה לעיני חבריו שהציצו מן החרכים.

מתיחה מפורסמת אחרת של דוקי, התפר-סמה כאשר ניסה למתוח את שלטונות צה"ל, ולהשיג באמצעים בלתי-כשרים שחרור מ' שרות-צבאי עבור אחד מידידיו. אלא שהפעם לא העריכו את תאוות המתיחה המיוחדת שלו, ודוקי נשלח לכלא, מה שלא הצליח להחליש את חיבתו למתיחות.

הפעם ערך נצר הביילויים מתיחה מסוג אחר. הוא צילצל לדינה, הציג את עצמו כאליהו פראג', וביקש ממנה לבוא אליו למלון גתרימון.

כאשר נפגש דוקי עם אליהו פראג' באותו מקום, התגלגלה השיחה לאותה מתיחה. דוקי לעג לפראג': „אתה תופס חתיכות, מוציא אותם לביילויים, מבזבז עליהם כסף, ולבסוף אני זוכה בהן.“

תגובתו של פראג' היתה אינסטינקטיבית. הוא הטיח את אגרופו בפניו של דוקי, העיף מפיו את שניו התותבות, ואף שבר את שעונו. דוקי לא נשאר חייב. הוא החזיר מכות, ונעזר במקצת גם בבקבוק, אותו השליך על פראג'. אלא שכאן שכח דוקי את נסיונו הרפואי, ולא הספיק לערוך אבחנה רפואית, לפיה היה מתברר לו שפראג' הוא חוזלה-לב. התיגרה הגיעה לסיומה, כאשר קיבל פראג' התקפולב.

מה שמעניין בסיפור נחמד זה, היא ה' עובדה שהמשטרה לא נקראה כלל להתערב בפרשה, למרות שהיתה צריכה לקבל אינפור-מציה ממקור ראשון: ידדו של דוקי, ש' נוכח במשך כל זמן התיגרה, היה **אלברט נחמיאס**, אחיו של מפכ"ל המשטרה.

הבאר של מלון גתרימון בתל-אביב הוא מקום שקט ונחמד, המשמש מקום מיפגש לאנשי עסקים ולזוגות רודפי שלווה. אולם לפני ימים מספר דמה המקום לבאר של עיירה אמריקאית, כטרטי המערב-הפרוע. היה זה כאשר הזדמנו למקום שני גברים בגיל העמידה. תוך כדי לגימת משקה ליד הבאר, הסתבר שיש להם עניין משותף בנערה אחת, כל הענין התחיל שעה **שאליהו פראג'**, 42. בנו של בעל מסעי הסבק של חברת

משום מה, שאותו קצין הוא תכנן החותר תחת מעמדם, החליטו להשיב לו כגמולו: בין שאר תפקידיו השיטור והעיקוב שלהם, הם הכניסו גם מעקב אחר תנועותיו של הקצין, ואם במקרים אחרים אין הצלחה תמיד מנת חלקם, הרי הפעם הצליחו.

דו"ח מפורט מתוצאות המעקב נשלח ל' אחד הקצינים הבכירים במטה הארצי, תוך ציון העובדה שהן אינן הולמות ביותר התנהגותו של שמר מוסר רשמי. עתה מתנהלת חקירה שקטה אך יסודית בפרשה, או לא צריך לכעוס כל-כך שלא מצליחים לתפוס את פרקש!

אבק כוכבים

מרחיקה סקרנים, ואחד השוטרים אף חובט באלה בראשו של בלמונדו שולח אותו לבית-החולים כפאצינט. בלמונדו חיפס נקם. השבוע מצא את הפתרון: הוא הצטרף לקבוצת הרובני של עובדי הוואר הפא-ריסאים כשחקן אורח. הסיבה: משחק הבא של קבוצה זו עומד להיערך נגד קבוצת המשטרה הפאריסאית.

במאי הקולנוע האיטלקי **רוברטו רוספי ליני**, מי שצבר דרך נשים כמו **אנה מאניאני ואינגריד ברבמן**, ובחר ל' בסוף, לפני שש שנים, דווקא בהודית **סונא' לי דאם גופטה** כמוסד של קבע, הוא אולי גאון קולנועי אך לא גאון פיננסי. אחרי שעשה לסונאלי שני ילדים, לא היה לו כמה לפרנסם, וסונאלי נאלצה לפתוח ברומא חנות של דברי אמנות הודיים. חנות זו שימשה מקור משיכה לתירימי אמריקאיים, שיותר משהתעניינו באמנות ההודית, רצו לראות מקרוב את אשתו של הבמאי ה' גדול. הקיץ צפויה אכזבה לתירימי ה' סקרנים. סונאלי סג' רה את החנות, והצי-טרפה לבעלה בחורי-לה שלו באחד ה' איים, כדי שתוכל ללדת את בנו ה' שלישי, הרחק מ' עיני התירימי.

סונאלי

הזינג בין **קים נובאק** האמריקאית ל' **דרנס הארביי** היהודי הדרום-אפריקאי, לצורך הסרט בכבלי אנוש, הולידו ציניות אהבה סוערות ונרגשות. הם מופיעים יחד במיטה אחת, לא כל כך לבושים, ומפגינים כי האהבה נולדה רק בשבילם. אלא שברגע בו מסתיימים הצילומים, רחוקה האהבה מהם, כמו פקינג ממוסקבה. הארביי הדינאמי וחרירי-המוח אינו מסתדר עם קים האפאטית והטיפשונה. היחסים ביניהם הגיעו עד ל' מצב בו הודיע הארביי למפיק הסרט, כי הוא מוכן לשלם לו רבע מיליון דולאר, רק כדי שישחררו מהחווה המחייב אותו להופיע בסרט לצידה של קים. המפיק סירב ושלח אותו חזרה למיטה.

ברייז'ט בארדו הביאה את בעלי בת' הקולנוע של מצרים למצב של ייאוש. סרי-סיה הם כשלוך קופתי חרוץ בערי מצריים. בעלי בת' הקולנוע המצריים גם גילו את הסיבה: ברייז'ט רוה מדי לטעמו של הגבר המצרי הממוצע, שאינו יכול להביץ איזה מי מנינות יש בה. לנציגי הקולנוע הצרפתי בקאהיר נמסר שכל עוד לא תוסף ברייז'ט לפחות 15 קילו, אין לה עתיד במצריים.

אם יש היום אדם השונא את המשטרה הצרפית, הרי זה **ז'אן פול בלמונדו**. יש לו סיבות טובות לכך, והן ידועות: יום אחד הוא נוסע ברחוב בפאריז, מבחין ברוכב אופנוע שנופץ בתאונה. הוא ממחר אליו בנסיון לאספו למכוניתו ולהסיעו לבית' חולים, אלא שהמשטרה מגיעה בעוד מועד,

הארביי ונובאק